



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput III. De directione interiori, quam cunctis nos operibus nostris oportet
præmittere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

congregavit, misit eas in sacculum peruersum.
 Atque istud est, quod vidit Sanctus Arlenius,
 hominem videlicet, qui à mane ad vesperum
 aquam hauriebat è puteo, atque illam effu-
 debat in vas à parte inferiori apertum. Quod
 si nostræ religionis actiones nil minus prome-
 rentur, quam gloriam Paradisi, næ jactura
 haud exigua illa est, quam facimus, ubi ne-
 gligentes extiterimus: magnarum enim rerum
 jactura exigua esse non potest.

CAPUT III.

*De directione interiori, quam cunctis
 nos operibus nostris præmittere oportet.*

A Nima operum nostrorum est bona ac
 pura Deo placendi intentio, sine qua illa
 mortua sunt. Illa aliquando peragimus ex
 usu, absque ulla animi ac Spiritus elevatione.
 Aliàs natura suimetipsum amantiorem in illis, ex
 parte saltem, suam propriam quærit satisfac-
 tionem: id quod minimè animadvertit, qui
 animi sui sensus studiosè non disquirit, ut suas
 agnoscat prelationes, quæ sæpe sunt admo-
 dum subtiles, atque interim vel omninò eva-
 cuant, vel meritum saltem plurimum immi-
 nuunt. Bonus vero religiosus hac in re se-
 quentia animadvertit.

Primum est, ut quamlibet actionem suam
 Deo non leviter ac tenuiter, nec festinatò &
 oscitanter, sed magna animi offerat cum atten-
 tione. Vitæ igitur spiritualis tyrones huic rei
 assuescant oportet, ut videlicet satis non ha-
 beant, quod opera sua faciant generali qua-
 dam

dam intentione placendi Deo, sed & illa animo peragere satagant, quem quaelibet actio speciatim requirit.

Alterum est, ut directio actionum nostrarum triplicem complectatur actum interio-rem, quorum alter alterum proximè consequitur, & qui omnes uno penè momento eliciuntur, etsi paucis haud semper verbis exprimantur. 1. Ut bonam illius actionis peragendæ sibi causam quis præstituat. 2. Ut Deo illam offerat ac 3. ut gratiam illam ritè peragendi ipsum oret. Ut bonam sibi proponat causam aut incitamentum bonum, minimè oportet uti nimia sollicitudine, multiplicatione aut animi conturbatione, ut causas exquirat extraordinarias aut æquò sublimiores, sed simplicitate, pace & libertate cordis, adeo ut, ubi quis ad seipsum & actionem, quam facere constituit, adverterit, si aliunde animo ipsius incitamentum non occurrat, aliquem ex actibus sequentibus, at sincerè & attentè, eliciat.

1. *Ad majorem Dei gloriam.*

2. *Doce me facere voluntatem tuam: quia Deus meus est tu.*

3. *Non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem ejus qui misit me, id est ad Sanctam professionem istam vocavit.*

4. *Domine Deus meus, puer ego sum, & qua ratione honorare te debeam ignoro; attamen actionem istam eosdem ob fines atque ad eandem intentiones, quas tu ipse à me requiris & expectas, perficere desidero.*

Ut actionem suam quis Deo offerat, id faciat oportet cord. libero ac simplici, renun-
ciando

De
Oratio

Ut actionem suam quis Deo offerat, id faciat oportet corde libero ac simplici, renuncians quibusvis presentationibus, & propriis commodis sive rationibus, atque in animo contestando, se illam ex solo ipsius amore, atque ad obedientiam faciendum satis obiturum.

Oblatio ista & majoris omnino meriti erit, si fiat in unione actionum ac tormentorum Domini nostri Jesu Christi. Erit etenim hac ratione instar aquae guttae in vini dolium immissa, ubi illa, colore ac sapore mutato, in vinum transformatur.

Patrum nostrorum traditione, ac sanctorum quoque ordinis nostri exemplo docemur, ut quidquid agimus, Deo per purissimas Illius sacratissimae Genitricis manus offeramus; quia divinae majestati longe acceptissimum est, quidquid à manibus ipsius aut per illas procedit.

Gratiam actionis ritè secundum omnes circumstantias perficiendae oramus, illam ardentè desiderando, & agnoscendo, absque divino nil omnino nos posse auxilio, juxta id quod Salvator noster ait: *sine me nihil potestis facere.* Unde & ipsius merita interponere jubemur, uti facit Ecclesia, ubi cunctas, quas dirigit ad aeternum patrem, orationes hisce concludit: *per Dominum nostrum Jesum Christum filium tuum.*

IOAN. 15. 5.